

Акц.индекс/Ив: 44-87465
Београд, 09.10.2013.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ТУЖИЛАШТВО ЗА
РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТРЗ бр. 4/10
02.10.2013.године
Београд
Устаничка 29
ДС/ЈС

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
- Одељење за ратне злочине -

Београд

На основу члана 43. став 2 тачка 5., члана 409. ЗКП, вршим измене оптужнице **КТРЗ бр.4/10** од 27.09.2012. године, против оптужених **Миладиновић Топлице, Поповић Срећка, Момић Ранка, Николић Милојка, Мишић Синише, Сокић Абдулаха, Булатовић Дејана, Кастратовић Славише, Богићевић Бобана, Корићанин Вељка и Брновић Радослава** због кривичног дела Ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142. став 1, у вези чл. 22 КЗЈ, тако да изрека оптужнице сада гласи :

ШТО СУ:

За време оружаног сукоба на територији Аутономне Покрајине Косово и Метохија, између Војске СР Југославије и Полицијских снага Републике Србије, са једне стране и припадника наоружане војне формације Ослободилачке војске Косова, са друге стране, као немеђународни оружани сукоб, те истовременог оружаног сукоба који се водио између оружаних снага СРЈ и оружаних снага Коалиције НАТО пакта у периоду од 23. марта до краја 1999. године, као међународни оружани сукоб, кршили правила из члана 3. став 1. тачка 1.под (а.), члана 33. став 2. и члана 49. IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године и правила из члана 51, 52, 75, члана 85.тачка 3 а, и 4.а. Допунског Протокола уз Женевске Конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол I) и правила из члана 4. и 13. Допунски Протокол уз Женевске Конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаног сукоба (Протокол II), на тај начин што су као припадници српских оружаних снага учинили:

1.оптужени Миладиновић Топлица, у својству комаданта 177. Војно-територијалног одреда Пећ (ВТОд), припадницима своје јединице, а посебно Интервентном вода који је био у саставу 177. ВТОд, којим је командовао сада покојни Минић Небојша, у два наврата издао наредбу да се изврши оружани напад на насеља и цивилно албанско становништво у насељима и да се изврши расељавање овог становништва, при чему је прву наредбу издао дана 01.04.1999. године за напад на цивилно становништво албанске националности које је живело у селу Љубенић, а другу издао дана 14.05.1999.године за напад на цивилно становништво албанске националности у селима Тушка, Плављан и Захач, све у Општини Пећ, које наредбе и напади су имали за циљ протеривање и расељавање целокупног албанског становништва из ових села, а издавањем наредби са овим циљем знао је да ће при њиховим извршењем припадници јединица које у нападу учествују уништавати и пљачкати цивилну имовину, вршити убиства цивила, што су они и чинили, о чему је имао непосредна сазнања, тако што се за време напада 01.04.1999. године, налазио у оружаном акцији на самом улазу у село Љубенић, а за време напада на села Тушка, Плављан и Захач, за време оружане акције, био у сталном контакту, одржавајући радио везу са припадницима своје јединице и са командиром Интервентног вода, сада пок.Минић Небојшом,

које наредбе непосредно извршавају и то:

1-дана 01.04.1999.године оптужени: Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Момић Ранко, Николић Милојко, Мишић Сениша, Булатовић Дејан, као припадници Интервентног вода у саставу 177ВТОд-а Пећ, под командом сада пок.Минић Небојше, окривљени-сарадник „А1“, *Лекић Ненад, Крстовић Владан, Павловић Лазар и Ивановић Милан против којих се води поступак истраге у Тужилаштву за ратне злочине Републике Србије број КТИ-7/13, Вуковић Предраг, који је у бекству*, и други НН припадници Интервентног вода и НН припадници 177. Војно-територијалног одреда Пећ (ВТОд)

у селу ЉУБЕНИЋ

2. у јутарњим часовима извршили напад на цивилно становништво у селу Љубенић, делујући из правца регионалног пута преко ливада и прилазног пута за ово село, пуцајући неконтролисано из свог наоружања изнад глава и испред ногу цивилног становништва албанске националности, које су претходно силом истерали из породичних кућа, па је овај напад имао за последицу смрт шест лица, јер су у оваквој пуцњави лишени живота Бушати Адем, четрнаестогодишњи Авдулахај Ђазим, Алимехај Хисен, Гогај Хаци и Јахмуратај Смајл, стварајући тако атмосферу страха, притиска и терора, претећи да ће их све побити цивилно становништво силом окупили у центру села, од сакупљеног становништва одвојили око 70 цивилних лица војно способних мушкараца, међу којима су били: 7 мушких чланова породица Алимехај, породица Бушати, Хамзај, Укшинај, Боби, Хускај и других породица, које су живеле у селу, постројили их поред зида дворишта куће

Мухамет Шошија, где су одвојене мушкарце сви оптужени са оружјем на готове надзирали, накончега су извршили расељавање преосталог албанског цивилног становништва села жене, децу и старије особе, чланове породица Алимехај, Бушати, Хамзај, Боби, Укшимај, Авдулахај, Хускај, и других породица, пуцајући изнад њихових глава приморали их да пешице напусте село Љубенић и крену према Републици Албанији, што су они морали учинити, те су праћени од страсне НН припадника дошли до Ђаковице, а одатле прешли у Републику Албанију,

3. оптужени Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, окривљени-сарадник „А1“, *Лекић Ненад*, *Крстовић Владан*, *Павловић Лазар* стајали у непосредној близини окупљених, у односу на њих са леве и десне стране, и пазили да не побегну или не пруже отпор, па су за то време:

сада пок.Минић Небојша, најпре, пуцањем из свог оружја лишио живота Харадинај Адема и Бушати Уку, који су стајали у групи издвојених цивила, а оптужени Булатовић Дејан, Момић Ранко, Николић Милојко и Мишић Синиша вршили убиства издвојених цивила, испалајујући у њих пројектиле из својих пушака, да би по извршеном стрељању, оптужени Николић Милојко газећи по телима погинулих и рањених проверавао ко од стрељаних лица одаје знаке живота, и у њихове главе испаливао рафале из аутоматске пушке, говорећи: „Ох, још се копрцаш балија“, „Па зар и ти Алија“

те су тако стрељањем лишили живота најмање 43 цивилна лица, и то: Шоши Гани, Авдулах Гезим, Алимехај Хаџи, Алимехај Шабан, Тахир Ариф, Локај Илир, Рустем Сали, Хамзај Рамиз, Хускај Фехим, Укшинај Ружди, Рецај Рец, Авдулах Рама, Бушати Бајрам, Алимехај Фадил, Алимехај Шабан, Алимехај Хазир, Алимехај Рустем, Боби Бајрам, Боби Беке, Боби Мухарем, Бушати Смаил, Бушати Уке, Хамзај Селим, Хамзај Јашар, Хамзај Цавид, Харадинај Адем, Хускај Харадин, Хускај Тафил, Хускај Осман, Хускај Наим, Хускај Меке, Хускај Рама, Хускај Смаил, Јахмуратај Муса, Јахмуратај Кадри, Морина Цун, Морина Риза, Шоши Сефер, Силај Селаим, Укај Рустем, Укшинај Рама, Алимехај Бајрам и Хускај Метуш,

4. док је 11 лица задобило тешке телесне повреде у виду прострелних рана и то: Авдулахај Јусуф, Алимехмед Маџун, Јахмуратај Садик, Хускај Бесим, Аличкај Шевдет, Бериша Садик, Шефћет Боби, Бушати Гани, Бушати Ибер, Јахмуратај Шабан, и Укшинај Демуш.

5. у току и после ове акције у селу Љубенић, противзаконито и самовољно уништавали у великим размерама имовину цивила подметали пожаре и палили куће и друге објекте у селу, што није било оправдано војним потребама, па су пожаром уништили већи број стамбених и других објеката, чији су власници били цивили оштећени Амруш Аљичкај, Аљи Рустемај, Цемал Хускај, Садик Бериша, Хамзај Ариф, Хамзај Селим, Јахмуратај Шабан, Јахмуратај Иса и Јахмуратај Екрем, Харадинај Адем, Харадинај Рустем, Харадинај Хазир, Харадинај Рама, Бушати Исуф, Бушати Иса и Бушати Џафер,

II- дана 14.05.1999. године оптужени: Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, Богићевић Бобан, Момић Ранко, Николић Милојко, Мишић Сениша, Булатовић Дејан, окривљени-сарадник „А1“, *Лекић Ненад против којег се води поступак истраге у Тужилаштву за ратне злочине Републике Србије број КТИ-7/13*, *Вуковић Предраг*, који је у бекству, и други НН припадници Интервентног вода, под командом сада пок.Минић Небојше, као и други НН припадници 177. Војно-територијалног одреда Пећ (ВТОд), извршили оружане нападе на цивилно становништво албанске националности у селима Ћушка, Павлан и Захач, који су имали за последицу смрт више цивила и тешке телесне повреде, пљачкали имовину становништва, противзаконито и самовољно уништавали и присвајали имовину цивила у великим размерама, што није било оправдано војним потребама, вршили убиства према цивилном становништву, и на крају вршили расељавање цивилног становништва

при чему је расељавање становништва у селима Ћушка и Захач, вршио и оптужени Брновић Радослав, који се у својству командира Полицијске станице Клиничина придружио припадницима 177 ВТОд,

док је у селу Захач оптужени Корићанин Вељко, који се тада у војној маскирној униформи придружио припадницима 177 ВТОд, учествовао и доприносио радњама присвајања имовине цивила, расељавања и убиства цивила,

тако да су

у селу ЋУШКА

6. оптужени: Поповић Срећко, Богићевић Бобан, Булатовић Дејан, Сокић Абдулах и окр.сарадник „А1“, заједно са *Вуковић Предрагом* и *Лекић Ненадом* и другим НН припадницима Интервентног вода, оружаном напади на цивилно становништво у насељу породица Гаши и породица Ибиша Кељмендија, све чланове ових породица претећи оружјем и пуцајући у ваздух, истерали из својих кућа преко 40 чланова породица Гаши, већином децу, жене, старце, те породицу Незира Тахирукаја, његову супругу Непу и њихову децу ћерку Зоје, два сина и две снаје и братанца, те породице Брахима Гашија, Мухамет Иса Шаља, Расим Хисен Рама, Хава Гаши са децом, и приморали да се окупе у двориште Брахима Гашија, где су их опколили, пуцали из аутоматског оружја у ваздух или испред ногу окупљених, натерали их да им предају новац, златан накит и документа,

оптужени Булатовић Дејан и *Вуковић Предраг* из ове групе цивила издвајају Рам Расима (1), Мухамет Шаљу(2) и Гаши Дервиша Брахима (3) које одводе у двориште куће Расима Раме и ту их пуцањем из свог наоружања лишвају живота,

подметањем пожара запалили најмање осам породичних кућа у овом насељу, међу којима су куће Расим Раме, Тахирукај Незира, Гаши Ирахима, Гаши Рама

и на крају заједно и истовремено силом и пуцајући изнад глава окупљеног цивилног становништва из овог насеља, приморали их да, пешке или на тракторским приколицама, напусте село и крену главним регионалним путем према Пећи за Републику Албанију,

7. оптужени Мишић Сениша, сада пок.Минић Небојша и други НН припадници Интервентног вода, оружано напали на цивилно становништво у насељу породице Чеку, оружјем приморали да се из својих кућа 50 чланова ове породице, већином жене, децу и старије особе, међу којима су били Ифета Чеку, Седвизе Чеку са петоро деце, старости од 1. до 10. година, Хаџи Чеку, жене и деца породице Кадрије, Хасана, Незира, Бајрама, Даута, Цевата, као и породице Шаћ Имерија, и Хоти Севдије, избегли раније из свог села Грабанице, окупе у двориште Чеку Кадрије, где им се тада придружују и оптужени: Поповић Срећко, Богићевић Бобан, Булатовић Дејан и Сокић Абдулах, сви заједно неконтролисано пуцају изнад глава и испред ногу оштећених и претњом оружја их приморали да све драгоцености, новац и лична документа баце на једно ћебе, које су покупили, те су у овом нападу лишени живота Чеку Кадрију (4) и Чеку Хасана (5),

након чега су наредили и заједно и истовремено силом и пуцајући изнад глава окупљених цивила, приморали их да са три трактора са приколицама напусте село и крену главним регионалним путем према Пећи, пут Републике Албаније,

док су изазивањем пожара уништили породичне куће Африма Чекуа, Хусеин Чекуа, Сул Чекуа, Бајрам Чекуа, Даут Чекуа, шталу Чеку Хасана,

8. оптужени Момић Ранко и Николић Милојко заједно са другим НН припадницима Интервентног вода, оружано напали на цивилно становништво у насељу „Дечанска Махала“, оружјем приморали, већином жене, децу и старије особе, чланове породице Гаши, њих око 40, међу којима су били четири снаје породица Хакија Гашија и породица Селима Гашија, са децом, Зелфије и Селим Гаши, са малолетном децом ћеркам Леонора, Леонита, Љондита, малолетни Леониз и осмогодишњи Мађун Гаши, Риве Гаши, Адем Гаши, Муј Гаши, његова мајка Вехибе Гаши, Туше Гаши, са децом, супруга и деца Бајрама Гашија, породица Гани Авдуља, Халит Гаши да се из својих кућа, из дванаест кућа, окупе у двориште Гаши Хакија, које су опколили, неконтролисано пуцали изнад глава и испред ногу оштећених, и тако их застрашивали те од оштећених одузели укупно око килограм златог накита, од Муја Гашија лична документа, ручни сат, златан ланац и 800 ДМ, мајци Халита Гашија скинула са ува минђуше, супруга Селима Гашија 200 ДМ, лична документа окупљених, те су их све приморали да се сви попну на један трактор са приколицом и напусте село и крену пут Албаније,

те овакав напад имао за последицу смрт два лица Хаки Гашија (6) и Селима Гашија (7), чији су посмртни остаци изгорели у пожару у заједничкој кући Халила и Хакија Гашија,

подметањем пожара запалили 11/једанаест/ породичних кућа и то породичну кућу Халила и Хакија Гашија, њихову шталу и гаражу, куће Гаши Зенила, Гаши Нимана, Гаши Ајета, Гаши Шабана, Гаши Суља, Гаши Халида, Гаши Исмета, Гаши Бајрама, Гаши Мухарема, и аутомобил марке Мерцедес тип 200 власништво Гаши Халила

9. пок.Небојша Минић, оптужени Мишић Сениша, Поповић Срећко, Сокић Абдулах, Богићевић Бобан, Булатовић Дејан, Кастратовић Славиша, *окривљени*

сарадник „А-1“, *Лекић Ненад*, против којег се води посебан поступак, *Вуковић Предраг*, који је у бекству и други за сада НН припадници Интервентног вода, наставили са оружаним нападом и напредујући према центру села, док су опт. *Момић Ранко*, опт *Николић Милојко*, *извеси Мемо* и други за сада НН припадници Интервентног вода, из „Дечанске махале“ наставили са оружаним нападом на свом правцу и напредујући према центру села, „Хасан-Бећ“, те су сви заједно у наредних неколико сати, без избора циља и без икаквог војног оправдања, неконтролисано и насумично отварају ватру из пушака, пуцајући изнад глава и испред ногу цивилно-становника села, који би им се нашли на путу, претресали породичне куће, силом сво становништво истерали из кућа, пуцајући и претећи да ће их све побити, приморали и усмеравали да се окупе у центру села, у насељу Хасан Бећ код гробља,

10. оптужени *Мишић Синиша*, *Поповић Срећко*, *Сокић Абдулах*, *Богићевић Дејан*, *Булатовић Дејан*, *Кастратовић Славиша*, *Момић Ранко*, *Николић Милојко* у насељу „Хасан Бећ“ предузимали акције и радње са циљем принудног одвајања војно способних мушкараца, издвојене мушкарце скупили на једно место на тргу код гробља, док су жене, децу и старце приморали да уђу у двориште куће *Ајета Гашија* и у двориште кућа *Хакија Гашија* и *Саљија Гашија*,

па је при таквом одвајању, *Кастратовић Славиша*, из групе цивила издвојио *Љуши Рамиза*, отевши му дете које је носио у рукама и предао га *Љуши Фатими*, након чега су силом оружја натерали издвојене жене да им предају златан накит и новац,

11. оптужени *Поповић Срећко*, *Кастратовић Славиша*, *Богићевић Бобан*, и *Сокић Абдулах* и *окривљени сарадник „А-1“* поступајући по *Минићевом* наређењу стајали у непосредној близини издвојених мушкараца, са оружјем у рукама пазећи да неко не побегне или не пружи отпор, док су оптужени *Синиша Мишић* и *Момић Ранко*, *Лекић Ненад*, вршили пљачкање имовине издвојених мушкараца, које су приморали да лична документа, новац, златан накит и све драгоцености које поседују одложе на тло испред себе, што су ови и учинили, а потом приморали *Љуши Ерзена* да све драгоцености, новац и документа покупи са земље, спакује у две торбе величине ђачког ранца и преда пок.*Минић Небојши*,

12. опт.*Мишић Синиша* и *Лекић Ненад*, од *Чауш Љушија* одузели новац у износу од 80.000 ДМ, како би поштедео живот сину оштећеног *Ердогану Љушију*, и аутомобил марке „Тојота супер“, у који је пок.*Минић Небојша* испалио рафал, док је *Лекић* подметањем пожара возило запалио

13. противзаконито и самовољно од цивилног становништва, окупљеног у насељу „Хасан Бећ“ одузели златан накит и драгоцености у неутврђеној вредности, као и новац од *Љуши Чауша* још 1.500ДМ, од *Реџ Келмендија* 100 ДМ и сат марке „Сеико“, од његове супруге 200 ДМ и златан накит, од *Гаши Зимрете* 850 ДМ, од *Шпресе Келменди* око 4.000 ДМ, *Хазир Бериша* дао 150 ДМ, *Исе Гашија* 200 ДМ, а од *Исине супруге* и *ћерке* 300 ДМ и златан накит, *Туше Гаши* 200 ДМ, од *Туше*

Гаши 200 ДМ, Шпресе Кељменди 2.000 ДМ и златне минђуше, од Ахмета Гашија возило «Опел Омега» беле боје, од Скендера Кељмендија камион марке „Мерцедес“, од Дема Кељмендија ппутничко возило марке „Пежо“

14. претећи како ће их побити, приморали жене, децу и старије особе да доведу тракторе са приколицама и да напусте село и крену пут Албаније, па су у 12 трактора са приколицама, село напустили преко 250 жена, деце и стараца, међу којима су били :

Шпреса Кељменди са четворо деце: три ћерке старе од 9, 8 и 3.године и син стар 6.година, Ајша Кељменди, Сабрија Љуши, Ерзен Љуши, који је возио један трактор, Ардиан Кељменди, Лирије Гаши и њена малолетна деца Мехмети, Дардана, Фисник и Доњета, породице Мет Хасана и Џафера Гашија, Сабрије Љуши, са двогодишњим дететом, Фатима Љуши, са ћерком Антонетом, и њено двоје деце, те њена снаја са децом, Фатима Гаши, Лирије Ф. Гаши, супруга и петоро малолетне деце Гаши Исе, седамнаест чланова породице Хазира, Незира и Фадила Берише,

15. оптужени Брновић Радослав на главном путу Приштина-Пећ, код аутобуске станице села Ћушка, сачекао тракторску колону, предводећи или пратећи својим службеним полицијским возилом, усмеравао њено кретање у правцу Пећи,

16. оптужени Сокић Абдулах, пуцањем из свог наоружања код улаза у кућу-балкона, Ајети Гашија, до којег се налази објект без врата за оставу пољопривредних машина, лишио живота Гаши Суља званог „Мухарем“ (8) и Гаши Скендера (9), а *Лекић Ненад* подметањем пожара запалио кућу и објект, заједно са телима убијених

17. па је овај оружани напад је имао за последицу смрт још три лица: Чауш Љушија (10), у пољском ВЦ-у, Гаши Кадри Ибиша (11), у дворишту Саљи Реце и Бериша Авдије (12), у дворишту његове куће

и на крају, у центру села „Хасан-Бећ“ вршили убиства, издвојеног мушког становништва, које је издвајао по мањим групама Поповић Срећко, и то:

18. оптужени Момић Ранко и Николић Милојко, заједно са *Вуковић Предрагом* силом оружја принудили 12 цивилних лица-оштећене: Гаши Емина (13), Гаши Јашара (14), Гаши Рама (15), Гаши Хаљиља (16), Кељменди Ибера (17), Кељменди Скендера (18), Кељменди Дему(19), Љуши Уку (20), Љуши Османа (21), Динај Исмета(22), Авдиљај Ганија (23) и Гаши Ису, да уђу у кућу Азема Гашија, где су сви заједно пуцали у њих и тако лишили живота 11 лица, док је оштећени Гаши Иса, мада рањен успео да побегне, након чега су кућу и посмртне остатке убијених подметањем пожара запалили;

19. оптужени Булатовић Дејан заједно са још 3 НН припадника Интервентног вода, силом оружја принудили 10 цивилних лица-оштећене: Гаши Муса (24), Гаши Џафера (25), Љуши Абдулаха (26), Љуши Џафера (27), Љуши Аријана (28), Аљијаз Зеџира(29), Шаља Исуфа(30), Краснићи Емруша(31), Скендер Аљушија(32) и Бериша Хазира да уђу у кући Гаши Сахита, у које су потом испалили више пројектила и тако лишили живота 9 лица, осим Бериша Хазира који је, мада рањен, успео да побегне, те су подметањем пожара запалили посмртне остатке убијених и кућу

20. оптужени Мишић Синиша и сада пок.Минић Небојша, силом свог оружја принудили групу од 10 цивилна-оштећене: Гаши Ахмета(33), Гаши Брахима од оца Шабана(34), Кељменди Бесима(35), Кељменди Ердогана (36), Кељменди Брахима(37), Кељменди Ментора(38), Љуши Сефедина(39), Авдиљај Хасана(40), Љуши Рамиза(41) и Кељменди Реца, да уђу у кућу Дем Гашија, где су у оштећене испалили више рафала и тако лишили живота 10 лица, осим Кељменди Реца који је успео да побегне кроз прозор куће, након чега су кућу и посмртне остатке убијених подметањем пожара запалили;

22. у насељу Хасан Бећ и у другим деловима села запалили више од тридесет породичних кућа и пратеће објекте, међу којима су и куће оштећених: куће : Хаци Вокшија, Гаши Сахита, Гаши Суља, Гаши Деме, Гаши А.Хакија, Муч Ломиа, Бериша Севдије, Тахирукај Зеџира, Гаши Тахира, Гаши Јашара, Гаши Мује, Гаши Рамадана, Гаши Салија, Гаши Ћевдата, Гаши Беџира, Ћазим Сафуја, Пајазит Хајдара, Кељменди Тахира, Љуши Уке, Љуши Чауша, Гаши Мађура, Соколи Бека, Дрејтан Шкрелија, Бериша Авдула, Зукан Викчија, Кељменди Ибера, Келменди Скендера, Кељменди Хазира, Рец Кељмендија, кућу и шталу Гаши Исе,

у селу ПАВЛАН /Плављане/

23. из два правца, споредним и регионалним путем Приштрина-Пећ, оружаном напали и ушли у село, неконтролисано и насумично отварају ватру из пушака, пуцајући изнад глава и испред ногу цивила-становника села, који би им се нашли на путу, претресали породичне куће, силом сво становништво истерали из кућа, претили да ће их побити и тако приморали их да напусте село се иселе из својих кућа,

па је тако оптужени Кастратовић Славиша према групи цивила, жена и деце, која му је долазила у сусрет испалио рафал из своје АП изнад њихових глава, наредио да стану, па је Илфети Хаџија која је била у групи, коју је познавао, рекао да напусти село и говорећи им да сви морају да беже из села и да сада имају наређење да пљачкају, спаљују и убијају све што виде, након чега је ова група напустила село и кренула пут Гораждевца

24. противзаконито и самовољно уништавали цивилну имовину пожаром уништене најмање једанаест /11/ породичних кућа: Дреша Беџира, Никчи Рама, Никчи Шерифа, Никчи Алија, Никчи Хаџија, Гаши Ризе, Гаши Бајрама, Гаши

Адема, Гаши Ђавита, Салмонај Фатмира и Салмонај Зеџира, Гаши Зимера, Никчи Весела, Никчи Салија и Гаши Халита,

25. па је овај напад имао за последицу смрт Гаши Зимера у кући Нимона Гашија, чији су посмртни остаци спаљени заједно са кућом

26. Опт. Николић Милојко и опт. Поповић Срећко на улици пресрели тринаестогодишњу Ганимете Никчи и извесну малолетну Аријету, од којих су одузели 200 америчких долара и дозволу за ношење оружја која је припадала Ганиметином оцу, те их најпре испитивали где се налазе мушки чланови њихових породица и да ли су припадници тзв. "ОВК", а потом приморали да уђу у кућу извесног „Џуфе“, која се налази у близини куће Весела Никчија, где су их терали да траже сакривено оружје, претили да ће силовати Ганимете Никчи, ударали Ајете која је вриштала, по глави и врату, док је опт. Николић тукао Ганимете Никчи по глави и телу, а опт. Поповић пуцао из свог ватреног оружја у њеном правцу, па су запалили завесе покушавајући да подметањем пожара кућу запале, оставили оштећене у кући и закључали улазна врата;

27. Оптужени Николић Милојко, Момић Ранко, Поповић Срећко ушли у двориште куће Агима Селманаја у ком је било најмање шездесет становника и речима „Дајте паре, злато, све што имате, иначе ћете сви бити побијени!“, па држећи их на нишану оружјем и пуцајући испред ногу окупљених цивила, исте приморали да предају личне исправе, новац и драгоцености, а затим наредили тада дванаестогодишњем Фидану Селманају да покупи сав новац, злато и лична документа и преда им, што је овај и учинио;

-те су извршили убиства и то :

28. оптужени Мишић Синиша и опт. Николић Милојко у кући породице Никчи, стрељањем испалујући рафално пројектиле у виталне делове тела лишили живота Никчи Весела, Никчи Џејрану и Никчи Хатице, затим кућу са посмртним остацима запалили, а опт. Поповић запалио и шталу породице Никчи;

29. оптужени Срећко Поповић, заједно са за сада НН припадницима своје јединице, вршили тријаж окупљеног становништва и издвојили шест војноспособних мушкараца, и то: Агима Саљманаја, који је са рукама подигнутим у вис запомагао: „Молим вас, преклињем вас!“, због чега су га ударали кундаком пушке по телу, затим Шабана Кељмендија, Хаџи Дрешаја, Нимона Гашија, Муће Љуљаја и Зенуна Шаљу, које су по наредби опт. Поповића за сада непознати припадници 177 ВТОд спровели до куће Гаши Зимера, приморали их да уђу у кућу, где су их лишили живота, испалујући пројектиле из свог наоружања, наоко чега су кућу запалили, заједно са посмртним остацима стрељаних цивила,

у селу ЗАХАЧ,

30. из три правца: из села Плављан, са друге стране асфалтног пута Пећ-Приштина и од стране шуме код реке Бистрице, сви заједно и истовремено, делујући у саставу своје јединице, извршили напад на цивилно становништво у селу Захач и без икаквог војног оправдања, претресали породичне куће и цивилно становништво силом истерали из кућа, неконтролисано и насумично отварали ватру из аутоматских пушака, пуцајући у ваздух или испред ногу цивила, натерали их да се окупе у центру села, код српског гробља и код куће Азема Мехметија, њих око 200 /двестотине/, међу којима су били чланови породица Хисени, Ђокај, Рама, Добра, Мурати, Смајлај

које су сви оптужени опколили, заједно са оптуженим Корићанин Вељком, са пушком на готовс стајали у непосредној близини пазећи да неко од њих не побегне или не пружи отор,

плачкали имовину окупљеног становништва, пошто им је оптужени Кастратовић Славиша, претходно претио оружјем и наредио им да предају све драгоцености, златан накит и новац који поседују, као и лична докуманта, што су ови и учинили

па су тако присвојили од Азема Мехмети 600 ДМ, његовог зета 300 ДМ, Рамуша Рама новац и златан накит у вредности од 3.000 ДМ, Рама Раме и чланова његове породице 1.500 ДМ, златан накит, укупне вредности од 4 до 5 хиљада ДМ, Хајрула Хисенија 3-4 златна прстена и готов новац 4 хиљаде до 5 хиљада ДМ, Зуле Добра златан накит у вредности од 2.000 ДМ и новац у износу од 200 ДМ, а од групе цивила укупно 7.000 ДМ,

31. у дворишту куће Садрија Раме, оптужени Николић Милојко и Булатовић Дејан под претњом оружја окупили чланове породице Рама и то Аљи Раму, Исуфа Раму, Садри Раму, Ваљдета Раму, његову супругу и децу, Фатона Раму, Бајрама Раму са супругом и децом, као и Шабана Незирија и чланове његове породице,

од присутних одузели лична докуманта, која су потом запалили, од Садрија Раме отели 2.000 ДМ, од мајке шабана незирија одузели 200 ДМ, а његову кућу, по извршеном претресу запалили,

32. док је опт. Булатовић Дејан чувао остале чланове породице Рама и Незири, опт. Николић Милојко наредио оштећенима Садри Рами, Фатону Рами, Ваљдету Рами и Бајраму Рами да пређу у двориште куће Санија Уке, где им је наредио да уђу у шталу, постројио их, а затим од оштећеног Бајрама Раме одузео злато, потом га ударио кундаком пушке и пустио да оде, па је лишио живота оштећене Садри Раму, Фатона Раму и Ваљдета Раму, подметањем пожара шталу у којој су била тела убијених запалио, а потом приморао оштећеног Шабана Незирија да уђе у своју кућу, где је и њега пуцајући из аутоматског оружја лишио живота

33. оптужени Момић Ранко моторно возило марке „Ауди 100“, Богићевић Бобан моторно возило марке БМВ које је по налогу покојног Милић Небојше

одвезао у Пећ, док су други НН припадници 177 ВТОд-а противзаконито и самовољно присвојили око тридесет моторних возила

34. оптужени Брновић Радослав окупљеном цивилном становништву у центру села наредио да у формираној колони пођу за њим и да прате његово службено полицијско возило, кренувши сви тако пут Пећи, праћени до главног пута од стране припадника Интервентног вода и припадника 177. ВТОд, који су их пуцајући у ваздух приморали да натоварени на тракторе и један камион формирају колону и крену из села

па је на главном путу Приштина-Пећ, код ауто-сервиса „Кучи“, зауставио и задржао колону, за време док су за сада НН припадници предузимали акције и радње са циљем принудног одвајања војно способних мушкараца из колоне, да би по завршеном издвајању наредио колони да крене за Албанију

35. оптужени Корићанин Вељко, за време док су из колоне цивила НН припадници јединице којом је командовао „Мртви“ издвојили 18 /осамнаест/ мушкараца Добра Фазлија, Добра Мухамета, Добра Халита, Хисени Шпенду, Хисени Бајруша, Хисени Исмета, Хисени Наима, Хисени Сабита, Хисени Агима, Рамо Шабана, Делиа Бекима, Ђока Фехмија, Ђока Хисена, Дем Хаташија, Смајлај Зимера, Смајлај Шабана, Мурати Хамеза и Смајлај Бајрама, које су постројили уза зид ауто сервиса, стајао са пушком у руци, у близини заустављене колоне цивила а потом у близини цивила постројених уз зид ауто сервиса, пазећи да неко од њих не пружи отпор, дајући на тај начин допринос таквом тријажу и потоњем стрељању свих издвојених цивила, које је извршио за сада НН припадник Интервентног вода, тако што је издвојене цивиле натерао да уђу у канал у ауто сервису, па је из своје АП рафално испалио пројектиле у њихова тела и тако их све лишио живота, осим Бајрама Смајлала

36. док је при истом нападу уништена имовина цивила, на начин да је пожаром уништено најмање дванаест кућа, међу којима су куће власника Незира Кастратија, Зиле Добра, Садри Раме, кућу и шталу Сани Уке, куће Мери Зекија, Мери Бекија и Мери Хаџија

-чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1. КЗЈ у вези са члана 22 КЗЈ

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

Драгољуб Станковић

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

Одељење: ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Ул. Станичка 29, Београд

Посл. бр. 12102-48/10

Врста пошиљке
и број прилога

Ев. _____

Адреса

Ул. анга год. Ауреа Чиношћу

R06607
11050 Београд 22

ЛИЧНА ДОСТАВА

□ □ □ □ □ □ □ □

Београд
Селенска 12

РЕОН □ □ □ □ □ □ □ □

АДРЕСНИ КОД □ □ □ □ □ □ □ □

36